

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini
30 bani

Anul XXV — Nr. 422 (5856)

ZIAR AL

CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 12 ianuarie 1969

IN „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI” LA BASCHET FEMININ

UN GALOP DE SĂNĂTATE AL ECHIPEI NOASTRE: Politehnica București — CREFF Madrid 72-43

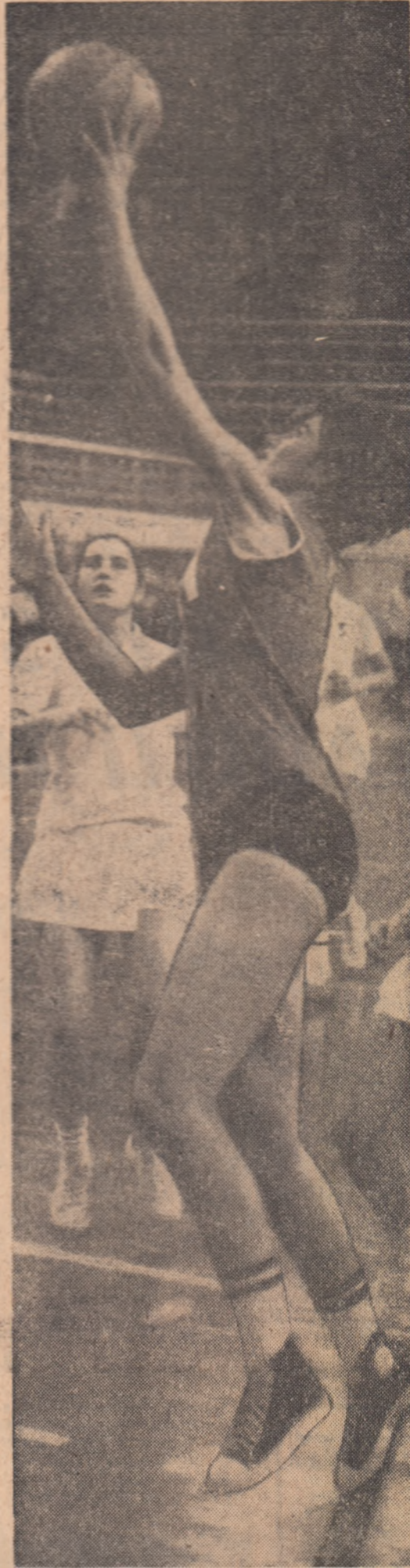
M. Eftoa, câștigătorul cursei seniorilor.

Cele 25 de puncte avansate realizate la Madrid, baschetistele de la Politehnica București le-au adăugat aseară, alte 29, în meciul retur cu formația iberică CREFF (conținând pentru jurul II al C.C.E.), obținând astfel o șansă calificare pentru grupele semifinale ale competiției.

Ca și în meciul precedent, campioanele țării noastre nu au fost nevoite să apeleze la întregul bagaj de cunoștințe pentru a se putea impune fără dificultate. Studențele au făcut un simplu galop de sănătate și la sfârșitul celor 40 de minute de joc efectiv, scorul înscris pe tabela de marcaj se era favorabil cu 72-43 (29-23). Viteza de acțiune, forța și concepția superioară în desfășurarea ofensivelor au fost principalele atuuri ale învingătoarelor, din rândul cărora menționăm pe Ecaterina Vogel, Coralia Gheorghe, Gabriela Ciocan și Ileana Ghiță. Oaspetele, sfârșind un joc modest în ceea ce privește gabaritul și calitățile atletice ale jucătoarelor s-au vădit nevoite să joace rolul unui sparring-partener. Reprezentantele Colegiului Român de Educație Fizică Feminin din Madrid și-au susținut partitura cu mult curaj și cu reală plăcere, primind adesea aplauzele numărului redus al spectatoarelor, aflate la Floreasca. În „mini-lupte” de lor grațioase, campioanele Spaniei au făcut tot ce au putut pentru a nu lăsa impresia unei deplasări turistice, fapt care i-a determinat pe reprezentanții federației noastre de specialitate să organizeze luni după-amiază (sala Floreasca, de la ora 18) o întâlnire în care să opună oaspetelor selecționata de junioare a țării.

Partida nu a ridicat problema deosebită a arbitrajului elcărui din Vera Erofeeva (U.R.S.S.) și Vladimir Gancev (Bulgaria). Au jucat: POLITEHNICA BUCUREȘTI: Diaconescu 3, Chelaru 4, Ghiță 9, Vogel 15, Iaflea 14, Ciocan 18, Demetrescu 6; CREFF MADRID: Verastescu 7, Chouchou 9, Nava 16, Bernardez 4, Teresa Villota 8, Senante 10.

În continuare, campioanele României vor evolua într-una din cele două grupe semifinale ale competiției, care vor fi alcătuite prin tragere la sorți, la München, în ziua de 14 ianuarie. S-au mai calificat pentru această fază a întrecerii: Daugava Riga (deținătoarea trofeului), Sparta Praga, Akademik Sofia, Chemie Halle și Wisla Krakovia.

O nouă încercare va fi concretizată de Ecaterina Vogel

Foto: A. NEAGU

SEMNIFICAȚIE ȘI SUBSTANȚĂ

În aceste zile, membrii asociațiilor și cluburilor sportive din întreprinderi și instituții dezvoltă activitatea desfășurată în ultimii doi ani, aleg noile consilii. Momentul este important. Mai mult prin semnificație, mai puțin, poate, prin substanță.

De bună seamă, încredințarea conducerii treburilor obștești, de interes comun și utilitate publică, unor organisme alese reprezintă un fenomen înscris organic în principiile democrației noastre socialiste. Pe umeri celor socotiți apți de a face parte din eșalonul frunții, apăsă mari responsabilități, munca lor deținând cu precădere valențele pasiunii, pentru că este de cele mai multe ori neretribuită, iar în cazuri nu chiar rare neprețuită. Poate și pentru că este de neprețuit...

Dar, fiindcă orice medalie are un revers, el nu poate fi ignorat, desigur. Din păcate, și într-un procent încă îngrijorător de mare, există consilii ale asociațiilor și cluburilor sportive practic inexistente, alese formal, cu ochii pe cadranul ceasului, numai pentru a șterge ca indeplință o sorcină. Și printr-un inevitabil reflex, rezultatele nu se pot oglindi decât în lipsa de rezultate.

Caracterul cu totul sporadic al acțiunilor de masă, sportive sau turistice, penuria de performanțe, lipsa de perspectivă își mențin în continuare pecetea pe activitatea multor cluburi și asociații din întreprinderi și instituții. Nu poate scăpa amănuntul că, doar cu foarte rare excepții (Metalul București, Electroputerea Craiova, C.S.M. Reșița, Tractorul Brașov), reprezentanții unității la imbrogolirea fondului sportiv de aur al țării este cu totul neînsemnat. Energia și pasiunea se consumă tern și inutil în jurul câte unei echipoare de fotbal (angajată de obicei într-o palpatantă cursă de evitare a retrogradării), în timp ce multe activități majore, în numeroase ramuri de sport, își așteaptă cu resemnare locul la capitolul „lipsuri”.

Iată de ce este stringent necesar ca semnificației generale a momentului să i se adauge de data aceasta și ponderea substanței. Să se arunce, deci, din noaptea lăstăriele grele ale nepăsării, pacienței rău înțelese, birocratismului. Numeroase rânduri își dispută tristul record al amănărilor. Altele s-au desfășurat în ritm de galop, încheindu-se cu un oftet de ușurare.

Fără îndoială că consiliile județene, municipale, orașenești, sub auspiciile directe ale Consiliului Național, își vor da întregul lor sprijin, astfel ca această acțiune, cu adevărat plenară a mișcării noastre sportive, să-și atingă integral scopul, să constituie un start lansat către noi succese, pe care le dorim și le așteptăm.

Valeriu CHIOȘE

„CUPA PREDEAL” SE DISPUTĂ ÎN CONDIȚII EXCELENTE

PREDEAL, 11 (prin telefon, de la trimisul nostru). Tradiționala „Cupa a Predealului” la fond a beneficiat de condiții atmosferice excelente. Un soare strălucitor, căldut, o zăpadă foarte bună — iată caracteristicile plăcutului ambianței în care s-a desfășurat cel de

al doilea concurs al fondistiilor. Pista marcată în Poligona a pus în fața concurenților probleme deosebite. Dificultățile traseului au făcut adevărate ravagii: schiurii rupte, mici accidente, abandonuri. Toate acestea le-au solicitat sportivilor eforturi deosebite, precum și concentrarea la maximum a atenției pe parcurs.

Specialiștii în schi participă la un curs de perfecționare

La cabana de la Ciabuc-sosire se va inaugura luni, un curs de perfecționare rezervat asistenților (cu specializare schi) din cadrul cadrelor de educație fizică ale institutelor de învățământ superior. Participă aproximativ 30 de cursanți reprezentând toate centrele universitare. Cursul va avea o durată de 10 zile.

În general, probele au fost foarte disputate, dar timpurile realizate sînt încă medii. Interesantă a fost întrecerea seniorilor. M. Stocan (A.S.A.) a pornit foarte puternic și a condus 13 km, dar în ultimii doi kilometri a sădit ritmul, permițându-i lui N. Sîntea (A.S.A.) care a avut un final excelent, să-l întrecă.

Iată acum rezultatele tehnice: seniori, 15 km: 1. N. Sîntea (A.S.A.) 52:00, 2. M. Stocan (A.S.A.) 52:16, 3. Gh. Bădescu (Dinamo) 52:19, 4. St. Drăgus (A.S.A.) 52:52, 5. D. Zăvoiu (A.S.A.) 54:39, 6. I. Duda (I.E.F.S.) 56:04; senioare, 5 km: 1. Vilma Bögözi (Dinamo) 22:10, 2. Adriana Barabaz (Tractorul) 22:21.

1. Lonia Barabaz (Tractorul) 22:21, 4. Elena Moldovan (Politehnica) 22:51; juniori, 10 km: 1. I. Urs (Tractorul) 21:00, 2. N. Duda (Dinamo) 21:30, 3. N. Cojocaru (Dinamo) 21:55; juniori, 5 km: 1. Rodica Zăvoiu (A.S.A.) 21:10, 2. Georgeta Bădescu (Sc. sp. Rîșnov) 21:22; juniori, 3 km: 1. N. Cristolovici (A.S.A.) 18:49, 2. Ion Tudor (Sc. sp. Rîșnov) 18:55, 3. R. Dacor (Sc. sp. Rîșnov) 22:05; junioare mici, 3 km: 1. Elena Băsea (Centrul Fundata) 12:41, 2. Rodica Cînci (Tractorul) 13:44, 3. Lămița Gheorghe (Sc. sp. Rîșnov) 13:56.

Paul IOVAN

o spectaculoasă kubi-nage (aruncare peste sold cu apucarea gîtului)

Foto: V. BAGEAG

Primul campionat național de judo se inaugurează astăzi la Floreasca

Astăzi, în sala Floreasca, vor fi desemnate cele mai bune echipe de judo din Capitală, 10 formate se vor alina la ora 9 la startul primului campionat național de judo pe echipe, etapa de zonă Terț au avut loc tragerile la sorți. Iată ordinea primelor meciuri: GRUPA I: Universitatea-A.S.E., Politehnica-Straja și Flacăra roșie cu învingătoarea din primul meci; GRUPA A II-a: Olimpia-I.P.G.G., Agronomia-I.E.F.S. și Rapid cu câștigătoarea primei partide. După-amiază, de la ora 17—turneul pentru stabilirea formațiilor participante la finala pe țară (cîte două echipe din fiecare grupă).

In Postăvar Din lipsă de zăpadă (!), o singură manșă de „special”

POIANA BRAȘOV 11 (prin telefon, Paradoxal, dar în Postăvar zăpada este mult mai mică decît în Capitală! Din această cauză, organizatorii „Cupei Postăvarului” au fost nevoiți să programeze în schimb doar o singură manșă de slalom special, urmînd ca a doua să aibă loc duminică dimineața. În felul acesta, se evită degrădarea completă a pistei (care se deteriorează foarte ușor) și se lasă timp pentru refacerea ei.

Starea zăpezii și, mai ales, gradul de dificultate a pistei pe care a avut loc această manșă din cursa de slalom special, au supus pe concurenții unui examen deosebit de dificil. Traseul, marcat pe Pista Lupului, între cabanele Cristianul Mare și Postăvarul, a complicat destul de mult cursa, deși care se poate spune că a solicitat tehnica schiorilor într-un regim de viteză apreciabilă. Din păcate, destul de mulți sportivi nu au făcut față traseului și au abandonat, unii cu prea mare ușurință (Beniamin Haidu, de exemplu), manifestînd, astfel, lipsă de combativitate. Unul dintre favoriți, Gh. Bălan, a abandonat și el după ce parcursese bine prima parte a traseului. În cea de a doua porțiune, s-a angajat, însă, cu prea mare viteză, a rămas pe spate și a ieșit din traseu. De altfel, Bălan își dădorează abandonul într-o oarecare măsură și neștiinței cu care și-a pregătit materialul: runda de bastonului, nefiind bine prinsă, îl dezechilibră cînd puncta. Aceștia mențență au remarcat-o și la V. Crețoi, cărui i-a sărit schiul deoarece nu-și reglase bine securitul. În rest, vom menționa absele nejustificate ale reprezentanților Clubului sportiv Sinaia. Scoții sportive Sinaia, asociației Caraimanul Busteni și ale lui K. Gohri și Mihăiel Sandu de la Dinamo Brașov. Au luat parte 70 de schiori de la A.S. Armata, Dinamo, Steagul roșu, Creția și Școala sportivă Brașov și de la Școala sportivă Predeal.

Rezultate (1 manșă, pe un traseu cu o lungime de 450 m, cu o diferență de nivel de 150 m și cu 44 de porți): SENIORI: 1. Dorin Munteanu (A.S.A.) 42:1; 2. Nicolae Iovici (St. roșu) 42:8; 3. Constantin Vădeanu (A.S.A.) 44:2; JUNIOARE: 1. Ileana Biebea (I.E.F.S.) 48:0; 2. Ludith Tămöri

Biatloniștii juniori victorioși la Altenberg

ALTENBERG, 11 (prin telefon). Sîmbătă a început în localitate un concurs internațional de biatlon, reunind la start 8 echipe de seniori și 11 de juniori. Rezultatele au fost influențate mult de timpul nefavorabil (viscol, frig). Seniorii din echipa României nu au mers prea bine, pierzînd foarte mult timp la trageri. Clasamentul ștafetelor de seniori: 1. R. D. Germană I 2h 43:30 (15 ture de penalizare); 2. Ruda Hvezda Cehoslovacia 2h 44:53; (10); 3. R. D. Germană II 2h 48:32 (17); 4. România 2h 49:21 (13). Cel mai bun timp a fost realizat de Speer (R.D.G.) — 39:17 (3), iar dintre români cel mai bun a fost Gh. Cimpoia 41:56 (3). Echipa de juniori a concurat însă excelent, clasîndu-se detașat pe primul loc la ROMANIA

2h 05:27 (6); 2. R. D. Germană I 2h 09:44 (11); 3. Ruda Hvezda 2h 13:58 (6); Cele mai bune timpuri au fost realizate de români: V. Fontana — 41:10 (1) și D. Soiu — 41:30 (2). Duminică se dispută din nou ștafete, iar luni probe individuale.

România a învins Danemarca la box, dar cîteva „piese” n-au corespuns!

Ora târzie la care s-a terminat gala de la Copenhaga nu ne-a permis o relatare mai amplă a întîlnirilor. Cu prilejul convorbirii telefonice pe care am avut-o, secretarul general al F.R.B., tov. Cristea Petroșeanu spunea că cel mai mult a bucurat faptul că unii dintre sportivii noștri au fost aplaudați la scenă deschisă pentru evoluțiile lor. Dar trebuie spus că unii dintre purtătorii trofeului național nu au corespuns în special, cei de la categoriile superioare — Cimpeanu și Alexe). De asemenea, a surprins numărul mare de abandonuri pentru o întîlnire interțări. Cel mai neașteptat a fost desigur abandonul înregistrat de C. Ciucă. În repriza a treia, el a fost trimis la podea și numărat. În cădere, s-a lovit cu capul de dușumeaua ringului și nu a mai putut relua lupta. C. Gruiescu (coșos) și Giju (pană) au boxat la categorii superioare celor obișnuite. Primul s-a dovedit a fi un bun om de echipe, învingîndu-l la puncte pe I. Cristiansen, iar debutul campionului european în rîndul „penelor” a fost excelent. Tot la pană (fiindcă danezii n-au avut reprezentant la semiușoară, unde trebuia să evolueze Cuțov) a fost folosit și Aurel Simion. Dar acesta n-a confirmat speranțele și a

trebuit să se recunoască învins. Sigur în intervenții calm, V. Antoniu s-a dovedit același puncher redutabil. El a adus echipei un punct prețios. Cel mai interesant meci al serii — vedeta galei — s-a desfășurat în limitele categoriei semi-mijlocie și a opus doi pugiliști care se mai întîlniseră și în cadrul turneului olimpic de la Ciudad de Mexico: Zilberman și J. Hansen. Danezul a ținut cu orice preț să-și ia revanșa după meciul pierdut la J.O. Primele două reprize au fost echilibrate. Dar spre sfîrșitul ultimului rund Zilberman s-a detașat, realizînd încă o victorie în fața lui Hansen. Cu vitalitatea și cunoscută și forța pe care o are în lăuturi, I. Covaci l-a învins clar pe Uth, după ce acesta făcuse cunoștință cu podeaua în repriza a treia. Imbucurătoare revenirea lui Gh. Chivăr, care a încheiat destul de repectiv socoteliile cu T. Nielsen (abandon repriza a doua). La ultimele două categorii, decepție pentru noi! La semigrea, P. Cimpeanu n-a putut suplini lipsa lui I. Monea și a pierdut prin abandon în primul rund. În sfîrșit greul I. Alexe, nehotărît în acțiuni, a părăsit ringul învins și el. Ceea ce a nemulțumit mai mult a fost faptul că partida sa cu S. Nielsen a fost urîtă, plină de obstrucții.

Tr. IOANIȚESCU

O NOUA RUBRICĂ DUMINICALĂ IA STARTUL ÎNCĂPÎND DE ASTĂZI

Din însemnările unui inter-rătăcitor...

de Radu COSAȘU în pagina a 2-a

CAMPIONATUL DIVIZIEI B LA HOCEI PE GHEAȚĂ

CEL MAI FRUMOS MECI AL REUNIUNII

ODORHEUL SECUIESC, 11 (prin telefon, de la trimisul nostru). Din cele 9 meciuri disputate pînă în prezent, întâlnirea dintre Avântul Gheorghieni și Cooperatorul Tg. Secuiesc, desfășurată sîmbătă seara în cadrul etapei a II-a din prima manșă a turneului I a campionatului divizionar B a satisfăcut sută la sută pe spectatori. Tînăra formație din Tg. Secuiesc, condusă și

antrenată de fostul atacant al Stelei, Tulu Hollo, a servit o replică neașteptat de puternică hocheistilor din Gheorghieni angajați în lupta pentru primul loc. S-a acționat în forță (din păcate unscori cu durități), fazele alterînd cu repeziune de la o poartă la alta. Cu un plus de eficacitate jucătorii din Gheorghieni au concretizat mai multe din numeroasele ocazii avute, câștigînd partida cu 7-2 (2-0, 2-1, 3-1). Alte rezultate: Tirnava Odorheiului Secuiesc — Metalul Rădăuți (deputat vînzător seara) 14-0 (8-0, 4-0, 7-0). Șurianiul Sebeș Albia — Metalul Rădăuți 2-11 (2-7, 0-3, 0-1). Tirnava Odorheiului Secuiesc — Voiața Sighișoara 12-1 (3-0, 3-1, 6-0).

Pe cunțile vestice ale munților Bucegi, mai sus de pasul strimț al Branului, la poalele munților Stâncioaia, St. Ilie și Giuvața, se răsăria pe dealuri și văi, casele satului Fundata situat la o altitudine de peste 1300 m. Comuna datează de pe vremea migrațiilor popoarelor nomade și se sprijină cu centrul de greutate pe șoseaua națională ce leagă cele două orase bătrâne, Brașovul și Cîmpulung-Muscel.

Zăpada abundentă care ducea aici, cam de la jumătatea lui noiembrie și pînă la sfîrșitul lunii aprilie, terenul variat cu multe urcusuri și coborîșuri a făcut ca în această splendidă asezare montană sportul schiului să aibă un mare avînt. Iată cum a început...

În 1923, prin 5-6 ianuarie, peste satul Fundata, ca și peste satele vecine, a căzut o zăpadă abundentă stratul atîngînd peste 2 m. Circulația se întrerupsese complet. Viteze de prin șurle îndepărtate de case au rămas, cite o și schiar două, nehrănite. După ce a încetat ninsura, bărbaiții mai curajoși și-au făcut din scinduri două buci mari pe care le-au legat la picioare și, cu bețe, la care au adăugat rîndele, au început să circule, mergînd la viteze de prin șurle. Ulterior, acele scinduri numite „virzoabe” sau „tăpăgi” au fost îmbunătățite, făcîndu-le mai înguste, mai lungi, puțin ridicare la vîrf, construite din mestecan sau din fag, pe care le legați la opinci și cu care slăbescu

pe slăbăci fără a mai merge la pas, ca mai înainte. Deci, schiul ca și în alte părți, a rezultat și la Fundata dintr-o necesitate vitală, un mijloc de deplasare mai rapidă. Așa a fost practicat la început de mulți tineri, ca de exemplu Ioan și Iosif Olteanu, Ioan Marinescu și încă mulți alții.

Între anii 1924-1930 s-a evidențiat ca schior, atît pe plan național cit și internațional, subofițerul Ion Rucăreanu din batalionul IV Vânători de munte din Predeal fiul țărănului Ioachim Rucăreanu din Fundata. Acest fapt a dat un avînt și mai mare practicării și extinderii schiului. Copiii școlii primare din localitate au început să vină la școală pe schiuri (construite în familie, fie de diferiți dimplari din comună, avînd legături speciale pentru apăsarea lor la opinci. Pentru a încuraja și mai mult pe micii schiori, alături de ei, a învățat să schieze, după 1927, și seminarul acestor vînzători, tînăr învățător pe atunci, care — multă vreme — a făcut pe antrenorul de școală, participînd cu multe generații de copii și sînzec la diferite concursuri locale, intercomunale și naționale.

În iarna anului 1929-1930 comandantul și unităților militare de vînzători de munte din Brașov și Predeal al trimis, la Fundata, cu cîte 30 perechi de schiuri pe locotenent Vasile Tobăcescu iar la Sirnea pe locotenent Mihăilescu. La acești perioade de instruire a schiorilor,

GHEORGHE CERCEL

FUNDATA — UN SAT CU VECHI TRADIȚII ÎN SCHI

Copii ai centrului de inițiere organizat la Fundata în anul 1929-1930

zeren de pe Roia de sus, care s-a bucurat de un mare succes.

Din pepiniera de schiori de la Fundata s-au impus Iosif Olteanu, cîștigător al unui concurs militar la Zakopane (1929), Gheorghe Cercel, cîștigător pe locul III la mondialele de la Altenberg, la biatlon — tineret, Nicolae Olteanu, Ion Sîmădrea ș.a. De asemenea, la vînzătorii de munte din Brașov, patriurile erau formate din schiori numai fundățeni ca Ion Olteanu, I. Marinescu, Gh. P. Voicu, Ioan T. Voinescu, Gh. Baghez, I. Lungoci, M. Rucăreanu, I. Anchioiu, Gh. Ursuleț ș.a.

De-a lungul anilor toți locuitorii comunei au învățat să schieze, practicarea acestui sport angrenînd în ultima vreme și numeroase fete.

În comuna Fundata a luat ființă asociația sportivă Recoita, astăzi Bucegi, a cărei responsabilă și antrenoare era profesora Victoria Costică. Sub îndrumarea ei, în secția de schi a asociației Recoita din Fundata au concursat la seniori, între alții, Moise Gîrbacea, Aron Oncioliu, Ion Cojanu, la juniori I. Ciurea, Gh. Bădescu, M. Ionescu, I. Brănescu, iar la fete Mar-

celeri din clasele V-VII, s-a organizat, în luna martie 1930, primul concurs public de schi cu premiul, pentru probele de coborîre din vîrfurile Podul Crucii și de fond pe variatul

Concurînd la Zakopane, în 1939

Duminicile unui nesportiv

HIBERNALĂ (I)

Acum că iarna a spîrit cu bidinecua ei lumea în alb și cerul este uneori, spre prînz, ca ielanta, amatorii sporturilor hibernale se pot bucura din plin de materia primă a pașunii lor: zăpada! O asem, din celșug, în copilăria petrecută la Toplița — un timp se mai călimani, răsărit pe muncile ondulate, create de vîi ripoase — șase luni pe an. Cernea însoașă și viscolită din nord care se umflau și se rostogoleau dinșpre munți, încăierîndu-se ca niște tranchiuri puternice de așteți, în cantități, cum se spune azi, industriale. Ninsura aceasta era pentru copii o desătare nespus, nu numai fiindcă era albă și matasoasă, ci și fiindcă se împletea, acolo în vecinătatea nemăritimilor păduri de conifere, cu aria cînd tărăganată, cînd tristă, pînă de mister a vîntului. Uneori ea răsina în noaptea cu o presvestire de urgi, și bătrînii se mîncau auzînd vîntoșele dezlănțuite de pe Bătrîna.

Bătrîna era un deal cit un munte, în capîntul tîrgului, și semăna cu o cocoadă de cîmăla gîpantă. Zic „era”, nu pentru că n-ar mai fi tot acolo unde au zidit-o erele geologice, ci pentru că redînd-o demănit, din goana trenului, mi s-a părut înfîșiat mai vîscă decît o știam în copilărie. Bătrîna, îmbrăcîntă parcă, se pipernicise și se cocîrșise, fiindcă peșagul e de fapt o stare de spîrit — une tat d'âme, cum i-a spus Ortega y Gasset. Ochiul nostru îl investise cu mările sau îl răpește, cînd contemplant nițel mai prezice lumea, prindînd-o cu care tot el îl îmbrăcîse cîndva. Si ochiul nostru văzuse odinioară în Bătrîna cea mai ideală pîrtie de schi și sănătate din lume. Vizitînd mai tîrziu Corina d'Ampezzo, St. Moritz și Garmisch-Partenkirchen, ele mi s-au părut biete jucării pentru cei mari. Ispite de poezia Bătrînei toplice. Acolo mi-am pus și ei schiurile fabricate în hambarul bunicii din lemn de cedă și, înarmat cu două prăjini din lemn de brad, create geometrice pe margini cu briceagul, mă abandonam beției nemăpomenite a alunecării deale.

Cel mai frumos poate dintre sporturile de iarnă, de care nici un om cu așa-zisă dragoste de natură n-ar trebui să se lipsească, schiul, puse sădăpîre pe fînța noastră în devenire. Ne prîngim, cu viteza tot mai accelerată pe albul scintilelor al zăpezii, prînzîr tufe de ienupăr, pînă jos — vreo doi kilometri! — aproape de zăbulzurile întunecate ale ultimelor îngrădiri de case de pe șoseaua Rechinului. Erau cu noi năpîrștoici de citeva palme doar, care, cu desaga pînă de căștile școlare la spinare, alunecau nemîncîți, ieșiți de la iecții pe coastele Bătrînei, risipind omătul care scăpăra în soare ca pulberea din potîrul unor crini imenși. Ne plîneau cele mai frumoase primejdi: ripe de zeci de metri, gropi adînci ascunse cu perfiditate vîntului, coclauri pe care cîci ar fi colindat lupi hrăpăreți. Sportivitatea noastră era însă păgînă și autentică, fiindcă nu ne pîsa de nici o primejdie, cîntînd doar plăcerea neosemită a alunecării, în vîrtejuri, la vale.

Odată de sîrbători, colindători tîrgului, cu micul clarinetist care însoțea aiului, s-au dat pe schiurile lor primitive manufacturate, în costumele polterome ale datinei: o trupă de schiori cum n-am văzut și n-am să mai văd niciodată. Lada cu pereții de hirtie vopsită, era așezată pe două bețe lungi și, purtînd-o ca pe-un trofeu neprețuit între ei, s-au lăsat de sus cu ea la mijloc, cu trei copii de-o parte și trei de altă parte. Le fluturau panglicile prinse de cîdul în vînt și cortina scorbortă a norilor de iarnă se umpluse parcă de fulgerule tîrcate ale acestui festin sportiv fără pereche pe care dacă l-am putea prezenta azi lumii, așa cum l-am apucat eu în copilărie, am aduna turliți uluți din cele patru șapte ale rozei vînturilor. Dar oare chivărele de hirtie crescută pe margini și mîntiile din foia de hirtie colorată, puse peste mintine și cojoace, le-am mai putea face, cu naivitatea din trecut? Deoarece, fără ele, fără candoaere lor originară, jocul n-ar mai fi decît spectacolul regizat, lipsit de vraja unică a muntelui.

George SBARCEA

KILLY

Serioușul săptămînal francez „L'Express” — revistă care nu efectuează de obicei sportului mai mult de două colonete dintr-un total de 66 pagini — a publicat de curînd o discuție de 7 pagini pe cite 3 coloane compilate cu Jean-Claude Killy. Discuțiile acestea ample poartă de mult timp un titlu comun: „L'Express merge mai departe cu...” și au adus în centrul atenției mari personalități din lumea literară, filozofiei, artei, Academiei, industriei în-cît snobii se pot întreba de ce auzit un skior în acest high-life intelectual? Firește, Killy nu are geniu filozofic, nici cultură

academică, nici vocabular de mare scriitor, dar de ce ar avea nevoie de asemenea calificări? Cel puțin una din „posibilitățile” lui — că să nu spun toată discuția — mi s-a părut de un interes psihologic și artistic, de care prea puțini intelectuali stîjuși și bine mobilizați pot ajunge. Iată-o: „...după Jocurile de la Grenoble, cu cele trei medallii ale mele, eram convins că am parvenit la fericirea eternă. Trezirea a fost groznică. Am avut săptămîni negre. Nimeni n-a știut-o. M-am regăsit absolut singur, întrebîndu-mă de ce am alergat ca un nebun, cîntînd să-mi dau seama ce însemnau buciurile astea de aur. Nu mai re-

simțeam bucuria profundă, intensă, din urmă cu doi ani, după Portillo. Poftă de a skia murise. Gustul pentru efort dispăruse. Slăbit — pierduseram 4 kile în competiție — goliți, mă simțeam vulnerabil ca un tonvallescent. Încît am suferit că n-am primit „Skiorul de aur”, o recompensă simbolică a Asociației presei sportive.

L'Express: Reflex de copil răsăfat?

Killy: Nu. Decepție. Erau supărați fiindcă nu mai corespondeam imaginii lor.

L'Express: Cum îți-ai recuperat tonusul?

Killy: M-am dus și am cîștigat o cursă la Meribel... După aceea, am plecat în Stațiile Nite și am mai cîștigat o cursă.

Conversări cu domnul Gore

TRAGEDIA FOTBALULUI TIMIȘOREAN

Admirator în prima tinerețe a fotbalului timișorean, suporter infanțil deci fanatic al Ripensitel din 1938, cu Paolovici, Bîrger, Chiroiu, Bîndea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobay, recitînd eșchipe ca pe un vers sau un slogan și străduînd atenția mereu asupra faptului că singura dotată care atestă calitatea unei echipe este capacitatea acesteia de a fi memorizată precum proverbele după ani și decenții de la învătarea lor, dl. G. prieste de la un timp degringolada cluburilor din capitala Banatului, cu tristețea nepăsătoare pe care și-o prilejuiește destrămarea unei prietenii sau cîdereea centimetru cu centimetru în apa a Venetiei.

Știindu-l sensibil la soarta lui C.F.R. și a Politehnicii, asază i-am comunicat ultima știre de pe continentul acufundat al fotbalului românesc:

— 1969 începe rău: Politehnica a rămas fără antrenor...

— E grav — spune dl. G. Pînă acum nu-l lipseau decît jucătorii...

FINANTE ȘI GOLURI

Iritat și intripat din pricina amenziilor în valudă forte pe care C.N.E.F.S.-ul trebuie să le plătească federației internaționale de fotbal pentru incidentele provocate în timpul meciurilor de campionat european sau cupă (vezi Dinamo-West Bromwich Albion) dl. G. a solicitat o întreprindere la Ministerul de Finanțe, întru precizări.

— Așa este, din păcate, domnule Gore, i-a răspuns

directorul general al Direcției valutare din minister. Cifrele publicate în presă corespondîntului realității. Și ceea ce ne enervează de fapt, este că eșchipele noastre ne costă foarte mulți bani, deși nu fac nici două parale.

SEXUL TARE

În ultimii ani, numărul arbitrilor-femei a crescut aproape vertiginos. După elveșieni, care au organizat o școală (pension?) pentru conducătoare de joc, — germanii. După germanii, italienii. Cum îți explici fenomenul, domnule Gore?

— Cred că apariția tipului de femeie-arbitru de fotbal cunoaște două cauze. Mai întâi, o experiență veche de cîteva mii de ani care atestă că nimeni și nimic nu poate calma și alina mai bine niște bărbași deslănțuiți, decît o femeie! Acolo unde Lo Bello, italianul, de la Mondate, ad faliment și arbitrii argentinieni, cu revoluere cu tot, sint debordări de violență pe de gazon, o Antonella sau Claudia vor ști, fără îndoielă, să-și impună autoritatea.

În al doilea rînd, pentru că suportorii nemulțumiți vor fi înfîntat mai precauți înainte de a se năduși asupra arbitrilor care a refuzat II metri gazdelor. Într-adevăr, una este să-l lovești pe Andrei Răduleacu și eventual să-i rupi tricoul: primești, cel mult, o mustrere indignată a doș și în „Sportul”. Și cu totul altceva este să comiți aceeași acțiune la adresa unei domnișoare: intri direct în zona codului penal, la escostare și huliționism.

p. conformitate AL MIRODAN

DUMITRU GIRLEANU SĂRITURA CU PRĂJINA

EDITURA C.N.E.F.S.

Cunoscut și apreciat, ca sportiv și ca antrenor, prof. DUMITRU GIRLEANU a revenit în lumea atletismului, după o „tăcere” de cîteva ani, cu o primă lucrare intitulată „SĂRITURA CU PRĂJINA”, apărută recent în Editura C.N.E.F.S.

Lucrarea reprezintă sinteza cunoștințelor și experienței unui antrenor, a unui pedagog totodată, acumulate în decursul a peste 10 ani de activitate. Și, dacă ținem seama că pe parcursul acestor ani, săritorii antrenați de prof. Dumitru Girleanu au dominat proba de prăjină, atunci competența incontestabilă a autorului se reliefează într-un mod și mai edificator.

Cartea este împărțită în trei capitole:

- tehnica săriturii
- metoda învățării tehnicii săriturii cu prăjina
- metoda propriu-zisă a antrenamentului.

Altfel spus — sint prezente principalele probleme ale probei de săritură cu prăjină.

În cadrul primului capitol sînt menționate elementele din tehnica globală a săriturii și variantele ei pentru fiecare fază în parte. Cel de-al doilea capitol cuprinde metoda de învățare a tehnicii săriturii precum și adaptarea acesteia la particularitățile săriturului.

Ultimul capitol, deosebit de bogat în exemplificări, tratează despre metodică antrenamentului și implicit despre planul anual de pregătire, împreună cu mijloacele ce trebuie folosite.

Consider că valoarea acestor cărți rezidă în primul rînd în bogăția materialului faptic. Cartea are o largă sferă de accesibilitate, fiind utilă mai ales antrenorilor de specialitate, studenților I.E.F.S., precum și săritorilor cu prăjina.

Prezentarea grafică este, de asemenea, la înălțime caracterizîndu-se printr-o simplitate de bun gust.

prof. Gh. FODOREANU

John Carlos

sau Tommie Smith?

Intr-una din cele 36 de probe atletice, care figurează în programul olimpic, recordul S.U.A. este superior celui mondial. Curiozitatea ne este oferită de cursa de 200 m, în care acel 19,7 al lui John Carlos a fost recunoscut ca un nou record al S.U.A., în timp ce ultimul congres al I.A.A.F. a omologat numai performanța de 19,8 realizată de Tommie Smith la Ciudad de Mexico.

printre primele elemente de poezie din viața mea, puteam spune pe de rost echipa Italiei care începea cu versurile: „Olivieri, Foni, Rava”, și că înainte de a ști cine a fost Napoleone, cultura mea generală avea ca punct de sprijin acest nume: Vittorio Pozzo, antrenorul campioanei mondiale. Și în fond ce să caute omul acesta în Larousse? El n-a scris capodopere, n-a spus vorbe celebre, n-a omorît, nu s-a încoronat, n-a pierdut imperii, n-a cîștigat războaie, n-a inventat minunății. El a antrenat vreo 20 de ani o națională. Era o creatură de fotbal care a cîștigat de două ori campionatul lumii. El a scris pînă la 82 de ani despre fotbal. Cu asta nu se intră în Larousse. Dar cu asta — în general — nu se moare.

Rodu COSAȘU

RĂSPINDE

Don Poștașu

LEONID I. MITRU, CONSTANȚA. Opt pagini! Și, de fapt, nici o întrebare! Vă răspund, deci, numai la... urări. Mulțumesc! În sfîrșitul scrisorii, ne informăm că aveți dor de gînd să ne mai scrieți. Bine că știm!

ANTONIO MASNAC, LUPENI. 1. Vreți să corespondanți pe teme fotbalistice, cu alți tineri din diferite colțuri ale țării. Le dau adresa dv.: str. Vulcanului 8, Lupeni, județul Hunedoara. De cînd așteptați microbuzul un partener în plus, cu care să se contracte! 2. Formația de bază a echipei Vînzătorii a săi următoarea?

Suciu (Adamache) — Pal, Petrescu, Răcolescu — D. Popescu, Neșu (Bîlan), Matei (Sorin Avram), Dumitru H. Voinea (Pavlovici), Gheorghiu, Haidu.

I. NEATU, ROȘIORI. În meciul de fotbal Iugoslavia-România disputat în 1938 la Belgrad, Toma, care îl înlocuise în poartă pe Voinescu, a apărut o lovitură de la II m executată de Vucaș. A fost, s-ar putea spune, momentul psihologic al partidei, scorul fiind în acel moment (min. 4) 0-0. După pauză, gutul lui Cacoveanu avea să se aducă victorios.

BENI FILUT, comuna ILIA, Drișea II. fost jucător al Feteștelor.

n-a abandonat activitatea competițională. Cel care urmăresc meciurile divizion II știu că el este unul din elementele de bază ale echipei Rapid Plopieni, din județul Prahova.

F. COSTEL, BUCUREȘTI. Din păcate, ulcerul este o boală destul de răspîndită. Mulți sportivi (n-are rost să dăm nume) au suferit de această maladie. Ceea ce nu i-a împiedicat să activeze și să obțină rezultate bune. E vorba doar de regim alimentar și de regim de viață. Asta se recomandă unui sportiv, chiar în cazul cînd nu are ulcer!

ALEXANDRU LUNCAN, PETROȘANI. Unde a fost antrenor dv. pînă acum? S-a... înzăpezit? Îi așteptăm imediat după meciul cu Elveția, nu după o lună și jumătate, cînd și-a pierdut unul din elementele lui de bază; semnalizăm. Vi-l publicăm, totuși, cu

recomandarea ca muza dv. să fie în viitor mai... operativă: În Elveția, de-o lună, s-a lansat un nou refren (din istoria români): „Capul lui... Domle-i vreau. Ilustrații: N. CLAUDIU

SPORTIVI SUB CUPOLA ACADEMIEI

TURUL FRANȚEI PE BICICLETĂ...

O TRAGEDIE SPORTIVĂ ÎN RITM DE JAZZ...

Posto citeva zile, la casa de cultură din Rennes, Franța, va avea loc premiera unui spectacol cu totul neobișnuit: patru tineri vor da un concert de jazz, în timp ce pe scenă va fi proiectat filmul unei curse automobilistice soldată cu un accident mortal. Spectacolul este intitulat „Tragedia destinului lui Lorenzo Bandini” și este dedicat memoriei tainosului automobilist care și-a pierdut viața în timpul Marelui premiu al principatului Monaco, la 27 mai 1967.

Inițiatorul originalului „show” este saxofonistul francez Barney Wilen, care își petrece o mare parte a timpului său cîntînd la Monte Carlo. Automobilist pasionat, Wilen s-a gândit să înregistreze partea sonoră a celei de-a 25-a ediții a Marelui premiu monegasco. La 27 mai 1967, el a instalat în mai multe puncte nevralgice ale cursei prieteni ai săi, care trebuiau să înregistreze pe bandă de magnetofon, rumoarea spectrofonilor, lămurii principatului, comentariul crainicului, pornirea motoarelor, momentele din cadrul întrecerilor. Nimeni nu s-a gândit atunci că la al 82-lea tur benzile vor consemna ecoul sonor al tragicului accident cărui i-a căzut victimă pilotul italian...

Folosind o combinație a acestor benzi de magnetofon și filmul în culori al cursei realizat de cineastul François de Ménille — inclusiv scenele accidentului prinse pe peliculă-Wilen și cei trei colegi ai săi au realizat un spectacol emoționant. În timp ce pe ecran va fi rulat filmul cu întrecerea bolizilor, iar un magnetofon va reda perioade ecourile sonore ale cursei, cuartetul își va prezenta programul original, inspirat din dramatica desfășurare a tragediei întreceri. În unele momente de „paroxism emoțional”, cum le apreciază un cronicar care a asistat la o repetiție, interpretarea celor patru jazzmani este indisolubil legată de zgomotul violent, al bolizilor în plin efort. În ultimele secvențe dinaintea accidentului, membrii quartetului se opresc, în semn de omagiu pentru Bandini. Spectacolul se încheie la fel cum începe cu strigătele de neliniște înregistrate în mai 1967: „Ce s-a întâmplat? Ce s-a întâmplat?” cărora le răspunde mulțimea cu o singură voce: „Acesta-i Bandini, acesta-i Bandini!” O înregistrare a concertului a fost imprimată și pe un disc, apărut de curând în Franța și care a cunoscut un deosebit succes de public.

N. VALUREANU

Acad. GHERASIM CONSTANTINESCU văzut de Neagu RADULESCU

„Pe o bicicletă aproape ruginită, cumpărată pe bani pușini de la un negustor de fiare vechi, am folosit împrejurarea că studiam la Montpellier și am pornit, în prima vacanță, în jurul Franței. Dar nu într-un „pachet” competitiv cu marii cicliști, și nici ca în acel film ce rula în serii, acum vreo patruzeci de ani, intitulat „regele pedalei”, în care, între scenențele desfășurării reale ale Turului Franței, a fost intercalat de către cineștii vremii, acel excelent și popular comic, Biscot, că, așa, pornit pe soselele Franței, de unul singur pe bicicletă, pentru a mă mișca, pentru a-mi verifica voința și alifetă dect în lumea studiilor mele agro-viticole — ne spune academicianul Gherasim Constantinescu, figură proeminentă a științelor agro-technice de la noi.

„Și astfel, hrîndindu-mă numai cu mandarine și cu pline, lund startul la Montpellier și urmînd indicațiile hîrții Franței, am parcurs întreaga țară, reîntîrînd apoi în Montpellier,

mai slab cu 20 de kg, ars de soare de se crede de către pușini mei cunoscuți locali că am revenit din colonii, de sub cerul învîpăiat al Africii... Cîntăream 47 de kilograme cînd am încheiat „turul”. M-am bătut cu vînturile și m-au udat poize, m-au ars soarele și m-au durut mădulele, dar nu m-am lăsat doborît — după cum nici nu m-am dat învinș în acele momente în care „simțeam” că nu mai pot continua.

— V-ați antrenat, cumva, mai înainte, timp îndelungat, pentru această cursă prelungită?

— Nicicum! Ca inginer agronom și mai cu seamă ca viticultor, viața mea a decurs în aer liber și umbliet, cîte 10, 12 și chiar 15 kilometri pe zi, urcînd coastele dealurilor, pe care se desfășurau vitile, în cercetare și în îngrijire științifică, așeam antrenamentul fizic necesar, atît în ceea ce privește sistemul muscular cît și funcționalitatea aparatului respirator.

Mi-am precutat copilăria într-un sat îndepărtat de centrele de care nu era legat prin alte mijloace de călătorie decît prin cai și roata cărului, pentru cei mai cu stare, și numai cu piciorul, pentru cei mai mulți așide pentru noi, celaiți, rămași ca în poveștile biblice, la civilizația dintru-necput.

Pînd după zece ani, n-am înțeles că și eram cioban, învîl cu oile oamenilor din sat; între alie atribuție, ciobanului i se cere o vîgilență excepțională (să-și fînd tot timpul sub privire turme, căci alifetă riscă să se răzcească oile) și să umble necontenit, căci merau

se răzcește cîte un patruped și trebuie readus la un loc cu celalalte.

Acolo, cu oile la pășunat, am învățat cu carte, de unul singur, abecedarul buchiilor și abecedarul vieții.

Pînd la liceu, ca orice copil de sîtean, m-am bucurat de binefacerile vieții în aer liber și aveam, din jocurile acelei copilării cît și din serviciile mele gospodărești, mobilitatea și iacșința care mă făcuseră să trec, apoi, în liceu, drept un bun gimnast.

„Și pentru că ne aflăm pe versantul amintirilor, se cuvine să vă arăt că pînd am devenit participant la concursurile „Tinerimii române”, care se țineau, anual, la București, n-am văzut vreun tren, cu care călătorisem înția oară numai cu acel prije, ca plenipotențiar al școlii, concurent laureat.

Dar să revenim la acel „tour de France” despre care vă vorbisem, la predicțiile mele sportive în care bicicleta se dovedise un adevărat „cal picat din ceruri”.

Imbarcat în anul următor la Marsilia, pentru un port algerian unde intenționam să studiez pedagogia și viticultura Algeriei, am bătut și drumurile — în circuit — ale acestei țări, tot pe bicicletă, se-nțelege, și tot pe „Ducipalul” meu în a cărui sa nici Alexandru Macedon nu cred să se fi simțit mai stăpînitor al lumii.

Astfel am adăugat palmareului meu sportiv noi isprăvi în domeniul ciclismului și pe continentul african.

Revenind apoi în țară și lucrînd în viticultură, îmi înțepeam ziua umbliind pe coastele vitilor și ajungînd la cei 10—12—15 km de care vă pomenisem. Ce exercițiu fizic mai eficient poate ajuta organismul omeneșc, ca acea drumeție fortuită, în aerul curat al începuturilor de zi, decît cel pe care-l practicam eu?

— Și acum, cînd munca dv. a fost incununață cu izbutiri ce răspîlesc din plin și me-

rită strădanile dv., ce anume îndemnul socoliți util să adresați tineretului, sub aspectul exercițiului fizic, al practicii lui?

— Cred că nici un efort mental, nici o investiție intelectuală nu-și află rodul dacă nu se dezvoltă în condițiile unei sănătăți fizice perfecte și a unui moral care să determine o voință, o mare voință de acțiune și de finalizare.

Sportul, cu marile sale atribute, cu funcțiuni ce în decursul vremii au devenit apănajul unor temeinice studii și cercetări științifice, ocupă azi un rol de temelie în viața tineretului, a oricărui om în mișcare — și el se cuvine să rămînd o preocupare constantă.

Apreciez marile sale rezultate și-l socot un mijloc — admirabil, dar exclusiv un mijloc, combătînd — în același timp — mentalitatea de a face din sport un scop, o calificare profesională.

Ca unul ce-mi trădesc viața, ca profesor, la catedră, și ca viticultor pe teren, printre tineretul muncitor, nu pot subscrie ca sportul să domine viața unui om, dar nici să lipsească din programul lui.

Nici acel poet antic, Juvenal, care a exprimat gîndirea și nici străbunții noștri romani care au consacrat-o drept precept de viață, n-au înțeles, desigur, că

Kiki a spus adio piscinei

Christine Caron a părăsit arena competițională. Celebra înotătoare franceză, în jurul căreia parizienii creaseră un adevărat mit, a spus adio piscinei, alegîndu-și o meserie extrem de plăcută. De acum înainte, Kiki va împărți dragălașele-i zîmbele și (probabil) sfaturi prețioase într-o vestită casă de modă aflată în 14 rue de Caire.

PRIETENIE SPORTIVĂ

Mai puternică și mai pură decît prietenia de școală sau de profesune, prietenia sportivă atinge culmi unice în alpinism, aviație, schi, oriunde viața și lupta se înfîlșec dramatic. A intrat în legendă „coarda” contrastelor temperamentale, dar a frăției de curaj dintre Lachenal și Terray, cuceritorii Anapurnji (8047 m). John Hunt își alege membrii expediției pentru Everest și pe criteriul prieteniei și o consideră unul din factorii victoriei. Jocurile sportive cultivă spiritul de echipă. Un savant ca Fleming, descoperitorul penicilinei, laureat al premiului Nobel, mărturisea că datorază spiritul său de colaborare științifică baschetului practicat în universitate. Au fost adversari aprigi și au rămas sinceri prieteni alergătorii Emil Zatopek și Vladimir Kuč.

Pare miraculoasă, dar nu este decît simplă, bărbătească, prietenia rugbiștilor sau a boxerilor. Nansen a fost bunul prieten al însoțitorului său Johansen. Amundsen și-a sacrificat viața în căutarea polară a lui Noble, expediția Kon-Tiki s-a încheiat din prietenie și spirit științific și nu din aventură. Anglia câștigă campionatul mondial de fotbal poate și datorită fraților Charlton și prieteniei din echipă. Dar adevărata prietenie sportivă, pentru a-și păstra forța și frumusețea, trebuie să treacă și dincolo de stadion, în viața de toate zilele. Numai așa se verifică acest sentiment profund și rodnic, fără de care nimeni nu poate trăi pe acest lat și plin de curiozități pămînt al oamenilor.

Virgil LUDU

AMINTIRI LA GURA SOBEL... CU „BĂTRÎNUL” IUHASZ...

Omul scund și îndesat din fața mea, „tancul”, cum i se spunea pe vremuri, a fost mult timp titular al echipei naționale în postul cheie de half centru, țînîndu-le piept celebriilor Tommy Lawton, Piola, Sarossy și Bralno... Augustin Iuhasz, căci despre el este vorba, suride cînd aude că-i amintim acest lucru, apoi, stingîndu-și țigara în scrumieră, adaugă:

— „Concurentul” meu cel mai serios era Cotormani. El juca la Ripensia, iar eu la C.A.O. și mai apoi la Venus. Evam amîndoi de aceeași vîrstă, dar „făchirul” mă depășea, după cum știți, cu mult la înălțime...

— Apropo, nu erăți obsedat de ideea că sinteti prea scund pentru acest post?

— Ba da. Dar tocmai lucrul acesta mă îndrîjea mai mult.

Și atunci m-am pus serios pe treabă. Înainte și după antrenament, rămîneam singur cu mingea legată cu o sfoară de dăra transversală și făceam sute de sărituri la balon. Și cum aveam un plasament bun și știam să sar la timpul potrivit, depășeam, de multe ori, adversarii mult mai înalți ca mine. Mai era ceva care, cred eu, îi făcea pe selecționeri să-mi acorde încredere. Eu nu înțepeam mingea. Dădeam pase precise, puneam echipa în atac, imediat. Li văd azi pe unii stoperi cum nu știu ce să facă cu balonul cînd îl interceptează. Se joacă cu el în careul propriu sau îl trimit la întimplare. Echipa își pierde bușoia cînd stoperul nu dă dovadă de calm, precizie și agerime. O răspundere enormă apasă pe umerii lui și el nu trebuie să se joace cu ea...

— C.A.O. a fost o echipă mare, remarcăm noi, privind o fotografie veche de pe perete. Care era „secretul”?

— Jucam fotbal, în primul rînd, pentru că ne plăcea. Aveam și satisfacții materiale, dar, nu știu cum să te fac să-nțelegeți, eram „bolnavi de fotbal”. Și asta înseamnă principul lui Lucram cu poșta, cu pastune, la antrenament. Apăreau echipe numeroase, egale ca valoare. Voiam să le întrecem, să arătăm că orașul nostru e mai bun... Și, apoi, noi, din echipă, formam o mare familie. Cei tîrșniciți îi ajutau pe tineri cu sfaturi. Jocurile noastre de antrenament, „tineri-bătrîni” sau „apărarea-atacul” erau extrem de pasionante. Reușeam schimburi minunate de baloane, cum nu realizam, poate, nici la meciurile oficiale. Și-apoi, să știți, noi nu ne bazam numai pe fotbal. Ne vedeam și de meserie... Eu eram brutar, nu mi-e rusine a-o spun. Ziua jucam fotbal și seara coaceam pine. Și, zău, nu oboșeam de loc... Nimeni nu ne fixa ore obligatorii de culcare, nimeni nu ne controla. O singură dată i-a dat prin gînd antrenorului Pojar să treacă seara pe la fiecare din echipă, și, poate n-ai să mă crezi, dar, la

ora nouă jumătate, i-a gîdit pe toți jucătorii la casele lor... Glanzman și Iuliu Bodola se culcaseră încă de la ora nouă!

— Cînd ați debutat în echipa națională?

— În decembrie 1933, la Balcaniada de la Atena, Sucitulescu și Albu erau fundași, iar Robe și Demetrouci mijlocași de margine. Am înțina cu 3-2 Bulgaria, iar eu m-am descurcat destul de bine, deși îl aveam, ca adversar, pe Lozanov, un fotbalist masiv, robust și foarte eficient...

— În toamna aceasta, Anglia a fost la București... iar acum mergem la Londra, pentru al doilea meci... Dacă nu ne înșelăm, ați jucat contra englezilor, cu ani în urmă...

— E adevărat. Formația noastră era compusă din Pavloveci, Bürger, Albu, Vîntîl, Iuhasz, Demetrouci, Orza, Ploșteanu, Barathy, Bodola, Dobay. Am pierdut, cu 2-0, dar pot spune că am făcut o partidă frumoasă. Am avut și un mare ghinion cînd Bürger s-a accidentat îned de la începutul meciului, așa că am jucat, tot timpul, în zece oameni. Mi-a plăcut foarte mult, de la britanici pe Coping, mijlocașul stînga, care, deși nu măsură decît 1,62 m, avea o detentă fantastică...

— Ce credeți despre meciul de acum de la Londra?

Cititorii mai vîrșnici vor recunoaște, poate, pe idolii lor din tinerețe. De la stînga la dreapta: Bartha, Chirou, Spielman și Iuhasz.

— Fotbaliștii noștri sînt capabili de mari surprize. Păduse și nepăsătoare. Să vedem din ce categorie va face parte rezultatul de la Londra...

Convorbirea e și pe sfîrșite. Ne luăm rămas bun. Din pragul ușii, Iuhasz își mai amintește ceva:

— Nu uita, dacă-l înfîlșești pe Dan Coe. Spune-i că-i stat de vorbă cu mine. Eu știu la biatului asta. Pune mult suflet în joc. Dar nu știu să-și stăpînească nervii. Și asta nu-i bine.

Variante scoțiană a arun cărîi greuțîi. Bila cîntărește aproape dublu decît cea regulamentară de 1,357 kg.

ZAMORA - GINERE!

Cîți ani are Zamora? Deși ar părea foarte simplu de dat un răspuns la întrebare, asupra vîrștii marelui portar de odinioară se poartă încă discuții. Unii afirmă că don Ricardo ar fi depășit 7 decenii de viață. Alții, și consideră ceva mai tînăr. Astfel, ziarul austriac Kurt Castka, autorul volumului „De la Zamora la Iașin” (din care a reprodus și ziarul nostru o parte, în serialul „Divinul Don Ricardo”), dă ca certă data nașterii celebrului fotbalist spaniol 21 ianuarie 1901. Ceea ce ar însemna 68 de ani neîmpliniți.

Iată însă că, în numărul din 1 ianuarie a.c., cotidianul parizian „l'Equipe” îi... înfîlșește și mai mult, atribuindu-i vîrștia de 64 de ani! Mai mult, ziarul francez face această afirmație dedesubtul unei fotografii din care Zamora, surzător și cu floare la butonieră, se prezintă obiectivului în postură de... mîrș!

Iată, de altfel, explicația fotografiei: intitulată „CEA MAI NEAȘTEPTĂTĂ CĂSĂTORIE”. Ultimul marjaș sportiv al anului 1968 a fost unul din cele mai neașteptate — cel al lui Ricardo Zamora, unul din cei mai buni portari din toate timpurile. La 64 de ani, Zamora s-a căsătorit, la 31 decembrie, cu închinătoarea Pilar Galdames!

AUTOMOBILUL 19-61

În anchetele întreprinse la sfîrșitul anului trecut de către diverse ziare și agenții de presă, aruncătoare de greutăți Margitta Gummel (R.D.G.) s-a situat mereu pe locuri de frunte, datorită performanțelor de 19,61 m, realizată în ultima zi a întrecerilor de la Ciudad de Mexico. În amintirea senșionalului său record mondial, serviciul de circulație din Leipzig a dat autoturismului „Wartburg” al campioanei olimpice numărul SC 19-61.

De remarcat că în urmă cu patru ani, după J.O. de la Tokio, medaliata cu argint la aruncarea discului, Ingrid Lott a primit și ea la mașină un număr (57-21), care reprezenta performanța obținută la Olimpiadă.

LOTO-PRONOSPORT

TRAGEREA LA SORTII A AUTOTURISMELOR CONCURSULUI SPECIAL PRONOSPORT AL REVELIONULUI DIN 1 IANUARIE 1969

Printre numeroasele premii acordate la concursul special Pronosport al Revelionului din 1 ianuarie a.c. au fost și 32 autoturisme dintre care 20 prin tragere la sorți. Cele 20 autoturisme oferite prin tragere la sorți au revenit variantelor de categoria D (5 autoturisme) și O (15 autoturisme).

Sortii au decis următorii cîștigători: Categoria „D” (premiu suplimentare) cîte un autoturism „DACIA 1100”: Violeta Macavei — Galați, Constantin Popescu — Craiova. Cîte un autoturism „MOSKVICI 408” cu 4 faruri și radio: Eremia Golinăș — Brașov, Ilie Manolache — București, Alexandru Jurj — Petroșeni, Manole Petrou — Călărași; cîte un autoturism „SKODA 1000 M.B.”: Nicolae Iancu — Lovrin jud. Timiș, Ladislav Vasiliu — Dușeni, jud. Timiș, Dumitru Moroianu — Brașov, Nicolae Gheorghe — Brăila.

rești, Dumitru Mihalache — Brașov, Teodora Pilogea din com. Măieciu de Jos — Brașov, Liviu Nedelcu — Predeal, Gheorghe Gidei — Galați; cîte un autoturism „MOSKVICI 408” cu 4 faruri și radio: Eremia Golinăș — Brașov, Ilie Manolache — București, Alexandru Jurj — Petroșeni, Manole Petrou — Călărași; cîte un autoturism „SKODA 1000 M.B.”: Nicolae Iancu — Lovrin jud. Timiș, Ladislav Vasiliu — Dușeni, jud. Timiș, Dumitru Moroianu — Brașov, Nicolae Gheorghe — Brăila. ● Marți 21 ianuarie 1969, Administrația de Stat Loto — Pronosport organizează prima tragere excepțională LOTO din acest an. Această tragere oferă participanților o serie de surprize și premii importante. În primul rînd se atribuie autoturisme „Dacia 1100”, „Moskvi 408” cu 4 faruri și radio, „Skoda 1000 M.B.”. În continuare reținem 50 de excursii la PARIS cu avionul și premii în bani. Cu biletele seria „F” de 20 lei puteți participa la toate cele 10 extrageri = 120 de numere.

**POLITEHNICA GALAȚI
PERFORMERA
ETAPEI
DE IERI
A
CAMPIONATULUI
MASCULIN
DE HANDBAL**

CLUJ, 11 (prin telefon, de la trimisul nostru). — Rafinăria Teleajen — Timișul Lugoș 18-15 (7-9). Scorul confirmă pronosticurile dar nu reflectă pe deplin raportul de forțe existente pe teren. Lugoșenii, dovedind din nou forma bună au fost la un pas de a obține primele lor puncte în clasament (măcar unul meritau!). N-au reușit acest lucru, deoarece ca și în ajun, după ce au dominat majoritatea timpului, în finalul partidei n-au mai avut forța fizică pentru a apăra diferența de scor cu care conduceau (min. 43:13-11). Și astfel, după ce au reușit egalarea în min. 48 (14-14) ploieștenii s-au deșat liniștiți, obținând o victorie care, la un moment dat, părea compromisă. Cele mai multe puncte au înscris Laub (6), Hăvrineanu (5) pentru Rafinăria și Pangherț (10) — 6 din 7 m — pentru Timișul. Corect arbitrajul lui M. Gribenșan Tg. Mureș.

Steaua — Dinamo Brașov 30-14 (16-8). Partida, în ciuda diferenței de scor, a plăcut. Campioana (fără a jucat excelent, realizând neorînd (Inceputul reprizei secundă) faze de mare spectacol, copios răsplătite cu aplauze. Din echipa brașoveană care a luptat totuși cu ambiție s-a remarcat tânărul Bota un excelent pivot. Victor Reiser (Sibiu) a condus corect.

Universitatea București — Politehnica Galați 14-17 (7-9). De data aceasta asaltul codacilor exprimat în unele jocuri doar printr-o diferență de goluri în avantajul lor, care se topea însă în ultimele minute, a rămas certitudinea până la fluierul final. Gălățenii nu au mai comis greșelile din partida anterioară și au știut să prelungească cit mai mult atacurile pentru a măcina și așa forțele adversarului. Bucureștenii au evoluat slab, chiar surprinzător de slab în comparație cu jocul din etapa precedentă când reușiseră o victorie categorică. De această dată ei au jucat nervos, s-au pripit în fazele de atac, au ratat o suită de ocazii favorabile. Partida a avut un început echilibrat când scorul a fost de câteva ori egal. Dar din min. 28, când conduceau cu 8-6, gălățenii au preluat inițiativa și n-au mai cedat-o până la sfârșit. Cel mai eficient jucător Pădure și Condrea cite 4 goluri pentru gălățeni și Kicid (9) pentru bucureșteni. Arbitrat C. Căpățînă, Buzău.

Universitatea Cluj — Politehnica Timișoara 15-14 (8-9). Jocul a fost foarte disputat, studenții clujeni reușind o victorie pe care nu o întrezăreau nici cei mai înimoși dintre susținătorii lor. Este adevărat că la început a condus Universitatea (3-1, 4-2, 5-3) dar după ce Politehnica a egalat la 5-5 (min. 23) avându-l pe Guneș eliminat, timișorenii au preluat conducerea pe care apoi au cedat-o în ultimele 15 min. de joc. În această perioadă principalul atu al echipei timișorene, forța de șut, a slăbit astfel că gazdele au putut să mențină până în final avantajul de un gol. Au înscris cele mai multe puncte Guneș (6) pentru Politehnica și Onă și Schmidt cite 5 pentru Universitatea. Arbitrat cu scăpări A. Albu (Brașov).

Dinamo București — Dinamo Bacău 13-12 (8-7). Joc echilibrat în majoritatea timpului. Dinamoviștii băcăuani au dat o replică neașteptată de dîră colegilor lor bucureșteni, care au trebuit să depună eforturi serioase pentru a învinge. Principali realizatori: Coșman, Niță, cite 3 și Costache Mircea II și Moldovan cite 2 pentru bucureșteni, Horobăț (5) și Cervencia (3) pentru băcăuani. Arbitrat bine T. Tartler (Brașov). Ultima etapă se dispută mine dimineață (n.r. astăzi) în sala sporturilor din Cluj.

Călin ANTONESCU
Elena Moș și Gh. Fazekas au plecat la Füssen
Ieri au părăsit Capitala pătinarilor care vor reprezenta țara noastră la apropiatele campionate europene de patină artistică de la Garmisch-Partenkirchen (R.F.G.) — Elena Moș și Gheorghe Fazekas.

**Actualitatea
internatională**

**Chris Amon
din nou victorios**

WELLINGTON 11. — Tradiționala cursă automobilistică de viteză de la Levin (Noua Zeelandă) a revenit în acest an cunoscutului sportiv neo-zeelandez Chris Amon. Pilotînd o mașină „Ferrari-Dino”, Amon a acoperit cele 63 de ture ale circuitului (120.700 km) în 50'08"8/10. Pe locurile următoare s-au clasat: Pierre Courage (Anglia) pe „Brabham Ford”-50'15"6/10 și Frank Gardner (Australia) pe „Alfa Romeo” — 50'44"8/10.

În fotografia alăturată: Chris Amon

Europenele de schi alpin-juniori

La Madonna di Campiglio (Italia) a început campionatul european de schi alpin rezervat juniorilor.

În prima zi s-au desfășurat probele de coborîre. La masculin, pe primul loc s-a clasat Roland Colomilin (Elveția) în 1:53,47; 2. Werner Grissman (Austria); 1:53,87; 3. Gustavo Thoeni (Italia); 1:54,00. În proba feminină a învins Liesl Moedlinger (Austria)

2:04,82, urmată de Edith Milenovici (Austria) 2:06,72 și Christa Loeffler (R.F.G.) 2:07,15.

Meciurile hocheiștilor români la C. M.

BELGRAD 11 (Agerpres). — La Ljubljana a avut loc tragerea la sorți a jocurilor grupelor B și C din cadrul campionatelor mondiale de hochei pe gheață, care se vor desfășura între 24 februarie și 9 martie la Ljubljana și, respectiv, Skopje. La întrecerile grupei B vor participa opt echipe: Austria, R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Italia, Iugoslavia, Norvegia, Polonia și România.

Iată programul meciurilor pe care le va susține selecționata României: cu Polonia (28 februarie); cu R. F. a Germaniei (1 martie); cu R. D. Germană (3 martie); cu Iugoslavia (4 martie); cu Iugoslavia (6 martie); cu Italia (8 martie) și cu Austria (9 martie).

**U. E. F. A.
prevede
măsuri
drastice**

BERNA 11 (Agerpres). — Uniunea europeană de fotbal (U.E.F.A.) a anunțat printr-un comunicat că un jucător poate fi suspendat pe viață pentru cazuri serioase de agresiune împotriva unui arbitru sau pentru lovituri intenționate a adversarului și provocare de scandal.

Un purtător de cuvînt al U.E.F.A. a declarat că acest memoriu urmărește menținerea unui „fair play” în fotbal. Sancțiunile vor fi aplicate în mod strict, a adăugat el, dar amenințarea cu suspendarea pe viață are în mare măsură un caracter „psihologic”.

El a mai spus că U.E.F.A. va întocmi un dosar al tuturor sancțiunilor aplicate și că un delict repetat, chiar la un intervale de mai mulți ani după primul, ar putea duce la o măsură și mai severă. Sancțiunile înregistrate în memoriu se referă la eliminarea pentru joc periculos, care provoacă în repetate rânduri intervenția arbitrilor sau pentru comportare incorectă. În aceste cazuri, jucătorii vor fi suspendați pentru o perioadă de timp, în cazul unui delict repetat, el va fi suspendat pentru cel puțin două jocuri.

Un jucător eliminat de pe teren pentru injurii sau obstrucționarea arbitrilor de margine va fi suspendat pentru două meciuri. În cazul unei a doua infracțiuni, el poate fi amendat și suspendat pentru cel puțin 4 întâlniri.

În cazul folosirii violenței, împotriva altor jucători sau a spectatoresilor, un jucător va fi suspendat pentru 3 meciuri sau 6 în cazurile unor delicturi repetate. Dacă jucătorul este eliminat de pe teren pentru atacarea arbitrilor (principali sau de linie), pentru agresiuni comise pe teren sau alte incidente serioase, el va fi suspendat pe o perioadă nedefinită (în cazul unui delict repetat sancțiunea va fi dublată). În cazurile deosebit de serioase jucătorul poate fi suspendat pe viață.

O altă oficialitate a U.E.F.A. a declarat că pînă acum nici un jucător nu a fost încă suspendat pe viață, dar un jucător al echipei Sliema Wanderers din Malta a fost suspendat pe 12 luni pentru lovitura unui arbitru de linie. Memoriul avertizează, de asemenea, că o echipă care părăsește terenul în semn de protest sau refuză să continue un meci poate fi suspendată, amendată sau pedepsită cu ambele sancțiuni, precum și cu excluderea din competiția respectivă. De asemenea, el a precizat că comisia de disciplină a U.E.F.A. va avea dreptul de a impune sancțiuni împotriva organizatorilor unui meci, dacă au loz dezordini pe stadion.

Locul X (clasament masculin) în ancheta I. S. K.

TOMMIE SMITH — CEL MAI RAPID OM DIN LUME

● Adversar al sorei sale ● Un fuleu fără pereche ● Pentru că Evans îi este bun prieten ● Un buchet de calități

Este știut că în jurul oamenilor celebri se țes, de obicei, diferite legende, mai mult sau mai puțin adevărate. Tommie Smith face și el parte din categoria celebrităților. Dar legenda apariției sale în atletism este adevărată.

Pe cînd era elev de liceu, sora sa mai mare — care avea remarcabile calități de sprinteră — l-a convins să încerce și el să alege. Cursa ad-hoc s-a încheiat cu victoria lui Tommie. Acesta a fost „debutul” celebrului sprinter. Pînă la confirmare au trebuit să mai treacă, însă, cîteva ani, întrucît la Universitatea din San José a fost remarcat de un mare antrenor, specialist în alergări, Bud Winter. Un nume care și-a câștigat o largă faimă datorită pleiadei de sprinteri pe care i-a format de 20 de ani încoace. De altfel, el însuși a fost un sprinter foarte talentat. Winter și-a dat seama, de la început, că are în față un fenomen al sprintului care semăna oarecum lui Owens, dar era mult mai înalt (1,90 m și 78 kg). Ceea ce l-a impresionat extraordinar, în primul rînd, a fost faptul că Tommie mărea viteza spre sfîrșitul alergărilor în ciuda unei plecări mai lente.

Pe Tommie continua să-l intereseze mai mult baschetul pentru care avea, de asemenea, aptitudini. A fost nevoie de multă stăruință din partea lui Bud Winter pentru a convinge această „rara avis” să părăsească baschetul în favoarea atletismului. Prezidiul lui s-au împlinit chiar foarte curînd. De la primele sale apariții pe pistă, Tommie a făcut dovada unui talent ieșit din comun. La 18 ani, în primul an de atletism (îndrumat de un antrenor), el realizează 9,5 pe 100 yarzi (aproximativ 10,4 pe 100 m), 21,3 pe 200 m și 7,47 la lungime. Winter, uluit de fuleul neînchipuit de mare al lui Smith, a avut curiozitatea să i-l măsoare. Stupefacția a fost generală. În turnantă pasul său măsoara 2,65 m iar în linie dreaptă 2,70 m!! Atunci s-a născut ideea că Smith ar putea deveni și un bun alergător de 400 m. Pentru aceasta l-a supus unui test și, din nou, stupoare! În prima sa cursă Tommie a realizat 47,2! Toate acestea se întimplau în 1962. Anul următor el a reușit 21,1 pe 200 m și 47,0 pe 400 m, dar Winter încă nu-și luase rolul în serios cu tânărul Smith. În 1964, un accident la tendonul lui Ahile, i-a întrerupt activitatea pînă la sfîrșitul anului, după ce realizase 21,0 la 200 m și se impusese cu 46,2 pe 400 m.

1965 a fost un an de triumf dar incomplet pentru Tommie. După ce a obținut 9,4 pe 100 yarzi și 20,5 pe 200 m cu turnantă, el a reușit un succes neașteptat. Într-o cursă, pe 200 m în linie dreaptă, Smith obține 20,0 (record mondial egalat!) Winter era fericit. Găsite, în sfîrșit, un demn urmaș al lui Owens. Intervine, însă, un clac și, astfel, Tommie rămîne indisponibil pentru un sezon întreg. Dar el nu a disperat. Și-a dat seama că va trebui să depună o muncă mai asiduă pentru a exclude toate posibilitățile de accidente.

România în grupa B în „Cupa Davis”

Ieri, la Londra, s-au tras la sorți partidele din primul tur al „Cupei Davis” la tenis. Echipa României face parte din grupa B și va întâlni în primul meci pe învingătoarea dintre Liban și R.A.U.

La New Delhi, în semifinale, Ilie

mește întreaga lume cu performanțele și recordurile sale. Acest 19,3 pe 200 m rămîne o performanță uluitoare, fiind cea mai ridicată viteză pe care a atins-o omul cu propriile sale mijloace de locomoție (37,159 km).

Progresînd mereu, recordurile lui Smith la mai multe probe ajung în vecinătatea celor mondiale (100 m în 10,1, 400 m în 45,3, lungime — 7,90). Winter începe chiar să-și facă probleme: la ce probe va concura Tommie la Mexico? Ar fi putut lua parte la 200 m, 400 m, 4x100 m, 4x400 m, ba chiar și la 100 m. Dar sînt și ei și elerul său s-au dovedit rezistenți. Pentru 100 m avea un start prea lent, pentru 4x100 m, deci avea un lansaj mai bun decît Hines, nu putea fi inclus în echipă fără să se califice la

100 m între primii patru. La 400 m ar fi putut să se califice ușor, dar el și Lee Evans sînt buni prieteni. Lui Tommie nu i s-a părut colegial să-l concureze pe Evans și atunci s-a limitat doar la proba de 200 m. A fost, într-adevăr, marea favorită al ei și în ciuda unui accident suferit în semifinale, Smith a cucerit medalia de aur cu o victorie senzațională, în 19,8.

Criticat de ziariști că a ridicat mîinile cu 20 m înainte de sosire pierzînd astfel cel puțin 2-3 zecimi de secundă, Smith a răspuns foarte sincer: „Am înțeles că e adevărat, dar ce importantă mai are: câștigasem cursa! Pentru mine această conta mai mult ca orice”.

Smith intrunește toate calitățile de sprinter la cel mai înalt nivel: contracție, putere, eficacitate, ușurință. Desigur, el nu și-a spus încă ultimul cuvînt. Beneficiind de antrenori care l-au pregătît excelent (Cornelius Warner, fostul recordman mondial la săritura cu prîjină, s-a ocupat

de el în liceu iar Bud Winter, în facultate) Tommie este capabil de rezultate și mai mari. Un singur lucru l-ar putea împiedica să le realizeze: o eventuală trecere la profesionalism.

N. MARAȘESCU

La trecerea acestui obstacol, pe traseul premiului Hurst Park de la Ascot (Anglia), calul „Bannons Star” și jockeyul Paul Kelleway sînt dăți peste cap, în timp ce „Rehearsed”, cu Bill Rees în șta, continuă cursa nevăzîndu-l.

Săptămîna în imagini

Prea tîrziu! Plonjonul atacantului Neupert de la E.V. Füssen nu va aduce un nou gol echipei sale, care câștigă totuși derbyul campionatului vest-german de hochei pe gheață, întrecînd cu 2-0 pe E.C. Bad Tölz.

La 8 ianuarie, printre slouirile de gheață ale Dunării, originalul sportiv maghiar György Schirilla a făcut o traversare între podul Elisabeta și podul Libertății. După căldurile toride înfruntate anul trecut în marșul-maraton Budapesta-Moscova, Schirilla voia să se răcoarească...

Telefoto AGERPRES

O așteptăm pe Olga Pall, ne așesește Gertrud Gabl. După victoria obținută în slalomul special de la Grindelwald (Elveția), în clasamentul „Cupei Mondiale” la schi, un bun avans a luat Gertrud Gabl, pe care o vedem aici trecînd cu eleganță o poartă.

telex-radio-telefon

LA BOHINJ, în Iugoslavia, se desfășoară un concurs internațional de fond. Proba feminină de 5 km i-a revenit schioarei Helena Sikolova (Cehoslovacia) cu timpul de 18:49, urmată de Maria Barabaș (România) cu 19:54. În proba masculină de 15 km pe locul I s-a clasat Peter Pankov (Bulgaria) în 51:22, românul Gh. Cîncu a realizat al 5-lea timp — 52:15.

ÎN ETAPA DE IERI a campionatului englez de fotbal: Arsenal-Slough Wednesday 2-0, Ipswich Town-Burnley 2-0, Leeds United-Manchester United 2-1, Leicester-Newcastle 2-1, Liverpool-West Bromwich Albion 1-0, Manchester City-Ghelsea 4-1, Queens Park-West Ham United 1-1, Southampton-Coventry 1-0, Sunderland-Everton 1-3, Wolverhampton-Nottinghamham 1-0.

PROBA DE 5.000 m. în concursul de PATINAJ VITEZĂ de la Moscova a fost câștigată de studentul Valeri Lavrușkin (Moscova). Învîgătorul a fost cronometrat cu timpul de 7:46,5 și a fost urmat de Alexandr Cekulaev (Kirov) — 7:50,9, Viktor Kuzov-

kov (Sverdlovsk) — 7:58,3 și Valeri Kaplan (Moscova) — 7:58,5

A ÎNCEPUT SAPTĂMINA INTERNAȚIONALĂ A SCHIULUI DE LA BOLZANO. Proba de 15 km a fost câștigată de norvegianul Johannes Harvijen, care a realizat timpul de 45:11,7, urmat de Groenningen (Norvegia) cu 45:19,6.

LA VICENZA s-a desfășurat returul meciului dintre formațiile Recoaro Vicenza și Chemie Halle (R. D. Germană), cîntînd pentru turul III al „Cupei campionilor europeni” la baschet feminin. Baschetbalistele italiene au obținut victoria cu scorul de 54-46 (25-19). (În tur 47-38 în favoarea gazdelor).

ÎN CADRUL UNUI CONCURS DE ATLETISM desfășurat la Melbourne, australianul Phil May a realizat în proba de triplu salt 16,60 m. Pamela Kilborn a fost cronometrată pe 80 m garduri cu 10,5. Norman a alergat 200 m plat în 21,0, iar Manning a câștigat proba de 3000 m obstacole în 8:42,0.

**„XV”-le Franței la a 7-a
învîngere consecutivă...**

PARIS, 11. În primul meci din „Turneul celor cinci națiuni”, pe stadionul Colombes, echipa de rugby XV a Franței a fost întrecută de cea a Scoției cu 6-3 (8-0). Punctele au fost înscrise de Blackie (lovitură de pedepșă) și Telfer (incercare) pentru învingătorii, respectiv Villepreux (lovitură de pedepșă) pentru Franța.

Năstase l-a învins cu 6-3, 6-4, 6-4 pe indianul Misra și-l a întâlnit în finală pe Lal (India). Proba de dublu mixt, a revenit cuplului Nyruba Vasand (India) — Ilie Năstase (România), care a dispus de perechea Ludîth Dîbar — Sever Dron (România) cu 6-4, 4-6, 6-7.